

Thema:	Het stilte gebed
Tekst:	Zondag 49
Lezen:	Deuteronomium 30
Gehouden te: Door:	Uithuizermeeden op 11 augustus 2013 (09.30 uur) L.S.K. Hoogendoorn

v/g
ps. 63:1,2
TW
ps. 119:51
gebed
~ Daniëlle Klosz: -form. 2
-LvK gz. 335:5 voor de doop, vs. 9 na de doop
L Dt. 30
GK gz. 37:4
T HC 49
LvK gz. 473:5
gebed
kollekte
LvK gz. 380:4-7
zegen

1 inleiding

Zal Daniëlle een willetje hebben?
Kleine kinderen weten al precies wat ze willen of niet.
Vaak is dat wat anders dan papa of mamma willen...
Stokstijf blijven staan als papa of mamma willen doorlopen.
De lepel met spinazie uit handen slaan ipv zich te laten voeren.
Dat een klein kind zijn wil toont is goed, ook als wij die als opstandig en negatief ervaren.

Laat uw wil gedaan worden...

Vaders wil is wet: zó moet het en anders niet.
God schiep ons met een wil.
Hierin waren wij een afspiegeling van Hem.
Zijn en onze wil kwamen helemaal met elkaar over een.

Toen zondigden wij.
Wij dreven onze eigen wil door dwars tegen Gods geboden in.
Wij haalden ons Gods vloek en de dood op de hals.

Christus buigt onze wil terug naar God en zijn wil.
Hij leert ons hierom te bidden.
Vanuit dit gebed volgt dat wij Vaders wil weer doen.
Goede genade, dit gebed van Christus voor ons!
Nu zetten wij onze eerste wankelste stapjes op de weg van gehoorzaamheid aan Gods wil.
Met het vaste voornemen om naar alle geboden van God beginnen te leven: HC 44.114!
Gods zegen en leven lachen ons tegemoet.
Bid dankbaar en blij: Gods wil maakt ons vrij!

HET DERDE GEBED: HET WILSGEBED

1 Geef...

Geef.

Hoe vaak gebruikt u het woord *Geef* in uw gebed?

Dit woord *Geef* licht ik toe vanuit Dt.

In Dt. 10¹⁶ lezen we:

Besnijdt daarom uw hart en wees niet langer halsstarrig.

Maar hoe kunnen wij, zondaren, ons hart besnijden?

Anders gezegd: Hoe kunnen wij onze wil ontstoppen van verzet tegen Gods gebod en toegankelijk maken voor zijn wil, zoals een ontstopte toevoerbuus opgehoopt water laat doorstromen?

Wat in Dt. 10¹⁶ klinkt als een eis, lezen we in Dt. 30⁶ als een belofte:

De HEER, uw God, zal uw hart besnijden en ook dat van uw nakomelingen...

Van ouders, kinderen (Daniëlle), kleinkinderen enz.

Eeuwen later zullen Jeremia en Ezechiël ook zo spreken: Jr. 31³³ Ez. 36²⁶.

Leer, onderwijs, onthoud en gedenk dit levenslang: Gods belofte gaat voorop.

Zijn verkiezende liefde en genade.

Uit deze bron ontspringt Gods belofte als een overvloedige fontein.

Gods verkiezing en belofte vormen het hart van het wetsboek Dt.

Verbond en geloof beginnen niet bij Israël of ons.

Die hangen af van God en zijn barmhartigheid, niet van de onze wil of inspanning: Ro. 10¹⁶.

Wij moeten ons inspannen voor onze redding.

Maar Góð doet ons die willen en hiervoor handelen.

Niet omdat wij willen, maar omdat het Hém behaagt: Flp. 2^{12v}.

Daniëlle en wij zijn gedoopt in de naam van de Heilige Geest.

Hij opent ons gesloten hart, maakt het harde zacht, besnijdt het onbesnedene, vernieuwt onze wil, maakt van slecht goed, van onwillig gewillig, van weerbarstig gehoorzaam: DL 3-4, 11.

Ziet u nu de diepe achtergrond van het eenvoudig woordje *Geef* waar antw.124 mee begint?

Het ontspringt aan Gods verkiezende liefde en genade.

Wij mogen het zeggen ogv zijn belofte, die Hij met de doop als met zijn handtekening bekrachtigt.

Vader geeft wat Hij vraagt.

Nu kan Hij vragen wat Hij geeft: *Wanneer u zich houdt aan de geboden van de HEER, uw God...: Dt. 30¹⁶*

Als voor Israël geldt dat Gods geboden niet zwaar zijn, niet ver weg, maar binnen handbereik en te doen: 30¹¹⁻¹⁴.

Israëls geschiedenis laat ook wel heel wat anders zien...

Dat lag aan zijn eigen onwil.

Een enkeling of een klein geheel bewees het tegendeel:

psalmisten als van Pss. 19 en 119, profeten, de vromen tot in Jezus' tijd als Jozef en Maria, Zacharias en Elisabeth, Simeon en Hanna.

Israël hoefde de hemel niet te bestormen met torenhoge heiligdommen.

Het hoefde de Middellandse Zee niet over te steken om Gods wil op te halen: 30¹¹⁻¹⁴.

Paulus varieert in Ro. 10 vanuit de gekomen Christus:

God brengt ons het evangelie dichtbij, in onze mond en in ons hart.

Dit evangelie is Jezus Christus.

Doe de wet, en leven zul je.

Onze zonde maakt onze wil ongeschikt om Gods wil te doen.

Ons geeft God zijn Zoon, het geloof in Hem.

Dat belooft Hij ons met de doop.

En ook zijn Geest.

Die maakt ons nieuw.

Zodat wij Christus nazeggen: *Hier ben ik ... om uw wil te doen*: Hbr. 10^{7v}.
Niet Gods gebod: onze zonde is dodelijk.
Gods wil leidt naar het leven.

2 onze eigen wil verloochenen ... gehoorzaam zijn

Een koppig kind ervaart al: nee zeggen tegen je eigen wil is het moeilijkste wat er is.

In Dt. 29¹⁷⁻²⁰ oppert Mozes de mogelijkheid dat een man, vrouw, familie of stam afgoden wil dienen, eigen koppig hart volgt, zich van Gods vervloekingen niets aantrekt en denkt: 'God zegent mij toch wel!'
Je moet maar het lef hebben...

Is ons dat vreemd?

Ach, die zonde, ik bid om vergeving en God vergeeft...

't Zit nu eenmaal in mijn karakter: lui zijn, behaagziek zijn, roddelen, gierigheid of verspilzucht, hebzucht, verslaving: kan ik er wat aan doen?

De soep van Gods woede en straf wordt vast niet zo heet gegeten als die wordt opgediend...

Draai uzelf geen rad voor ogen!

In Dt. 27-28 staan vervloekingen en zegeningen in een verhouding van 4 op 1.¹

Als het aan Israël en ons ligt, trekken wij eerder de bliksem van Gods vloek aan dan zijn milde regen van zegen.

Waarom staat in een stoplicht het rode licht bovenaan?

Wij hebben nu eenmaal de onbedwingbare neiging om door te gaan ten koste van anderen.

Wij hebben nu eenmaal een zondige neiging onze eigen wil door te drukken tegen Gods wil in.²

Daarom klinken Gods geboden vaak negatief: *niet doden, niet echtbreken, niet stelen, niet begeren*.

Vanaf Dt. 27 blijkt bij voorbaat Israëls mislukking om Gods wil te doen en klinkt de wanhopige roep:

'Wie kan behouden worden?'

Toch wordt ook hoorbaar: Wat bij mensen onmogelijk is, is mogelijk bij God!

Israël en wij kunnen leren van onze zonden, terugkeren naar God en Hem met hart en ziel gehoorzamen: 30^{1v}.

Wij hoeven niet voor de eeuwige dood te kiezen omdat wij dankzij de zonde geen enkele andere kant op kunnen.

Wij kunnen en mogen kiezen voor het leven: 30¹⁵⁻²⁰.

Bid om krachtig nee te kunnen en willen zeggen tegen uw eigen wil als die strijdt met Gods wil.

Geef Gods wil het groene licht en uw eigen wil het rode.

Laat uw zondige wil verdrinken in het water van uw doop.

Pleit op Gods verkiezing, genade, liefde en belofte.

Bid om de Geest die uw wil vernieuwt.

Volg niet Israëls slechte voorbeelden van eigenwillige godsdienst: 1 Kor. 10.

Rekent u zich niet rijk met Gods zegen als u tegen beter weten uw eigen zondige wil doorzet ten koste van Gods wil.

Laat Christus' gerechtigheid de uwe zijn en weet uw door de zonde gevangen wil bevrijd door Hem.

Dan zult u als Hij vlug, zonder aarzelen en bereid-wil-lic de wil van uw hemelse Vader doen.

Wij willen wat Hij wil, hebben lief wie en wat Hij liefheeft, haten wie en wat Hij haat.

Zijn wil en de onze buigen naar elkaar toe om één spoor te worden.

Het zal uw hemelse Vader een vreugde zijn, zoals een papa en mamma blij zijn als hun kind gehoorzaamt.

U zult er wél bij varen onder Vaders zegen.

3 zoals in de hemel

Wie is in de hemel?

God.

Christus leert ons bidden de wil van onze hemelse Vader te kennen en te doen.

Het ware, het goede, het mooie.

---

¹ H. de Jong, *Deuteronomium XVIII-XXXIV*, 98.

² id., 103.

Recht doen, trouw doen, nederig de weg gaan van onze God: Micha 6⁸.

Wie is in de hemel?
Christus.

Christus leert ons bidden Hem na te volgen.
Gehoorzaam aan Gods wil, in liefde die zichzelf vergeet, dienstbaar, zachtmoedig, zonder trots.

Hij bidt voor ons behoud.
Zo bidden wij voor ons eeuwig behoud en dat van onze br. en zr. e.v.a.

Hij doet zijn verzoeningswerk voor ons.
Wij bidden om de wil elkaar te vergeven en ons met elkaar te en verzoenen.
Hij regeert ons door zijn Woord en Geest.
Wij bidden om de Bijbel te gehoorzamen als het boek van Gods wil en dat de Geest ons vervult.

Hij geeft ons doop en avondmaal.
Wij bidden die trouw te gebruiken.
Dat wij zullen als ouders onze door ons ten doop gehouden kinderen voorgaan in een leven naar Gods wil.
Dat wij vanuit het avondmaal groeien in liefde naar God en Christus en elkaar met woord en daad.

Wie zijn in de hemel?
Engelen.

Zij hebben in eigen gelederen tot hun ontzetting de zondeval van de duivel en de zijnen meegemaakt.
Die gaven hun eigen wil voorrang op die van God.
Met fatale gevolgen: voor altijd in duister gevangen buiten het licht van Gods liefde en genade.

Christus houdt ons de aan God trouw gebleven engelen ten voorbeeld.
Zij doen wat God hen zegt, zijn gehoorzaam aan het woord dat Hij spreekt, doen wat Hem behaagt: Ps. 103^{20v}.
God stuurt hen erop uit om ons bij te staan in onze redding.
Zonder engelen geen zaligheid!
Wij bidden Gods wil te doen als zij: gehoorzaam, onderdanig, opgewekt en vurig.

Gods wil is wet in hemel en op aarde.
Gods wil baant onze weg van de aarde naar de hemel.

Niets uit dit document mag gepubliceerd, vermenigvuldigd of openbaar gemaakt worden in welke vorm dan ook, zonder schriftelijke toestemming van de predikant ds. L.S.K. Hoogendoorn. Ter voorbereiding van, en openbaarmaking in de zondagse eredienst, en of ter voorbereiding van Bijbelstudie-[bijeenvakkomsten] is geen toestemming nodig, wel wil de predikant daarvan in kennis gesteld worden.
lsk.hoogendoorn@solcon.nl